2.12 Det är viktigt att kommissionen försäkrar sig om att insatser som görs av kooperativ och andra företag inom den sociala ekonomin tas till vara vid utvecklingen av jordbruket genom gemenskapsinitiativ.

2.13 Kommissionen och medlemsstaterna bör undersöka möjligheterna att ge kooperativen skattelättnader med hänvisning till deras regionala och sociala betydelse och på villkor att det handlar om kooperativ som i grund och botten respekterar kooperationens ursprungliga grundprinciper, det vill säga principerna om demokrati, solidaritet och att medlemmarna, oavsett om det rör sig om medarbetare eller konsumenter, direkt tar på sig rollen som företagare.

2.14 Regionkommittén vill betona de möjligheter som kooperativa företag öppnar för lokal ekonomi och för av utvecklingen av nya innovativa sysselsättningsmetoder på regional och lokal nivå.

2.15 Regionkommittén uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt främja inrättandet av kooperativ (i synnerhet marknadsföringskooperativ) inom de nya typerna av jordbruks- och landsbygdsverksamhet, exempelvis ekologiskt jordbruk, vattenbruk osv. Det skulle bland annat kunna röra sig om utbildningsverksamhet, befrämjande åtgärder, juridisk rådgivning och kartläggning av medverkande.

2.16 ReK uppmuntrar kommuner och regioner att i högre grad än i dag beakta företagsverksamhet i kooperativ form i sin näringspolitik.

2.17 Kooperativa företag erbjuder nya möjligheter till sysselsättning, tjänster och ekonomiskt uppsving i avlägsna och kapitalfattiga områden.

Bryssel den 16 juni 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter STRAUB

Yttrande från Regionkommittén om ”Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster”

(2004/C 318/06)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster, KOM(2003) 739 slutlig – 2003/0300 (COD),

rådets beslut av den 23 januari 2004 att rådfråga kommittén i detta ärende i enlighet med EG-fördragets artikel 175,

ordförandens beslut av den 4 november 2002 att ge utskottet för hållbar utveckling i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet,

rådets beslut av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta (2002/358/EG) ([1]),

Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet (280/2004/EG) ([2]),

Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ([3]),

([1]) EGT L 130, 15.2.2002, s. 1.
([2]) EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.
([3]) EGT L 27, 30.1.1997, s. 20.

Regionkommitténs yttranden av den 18 september 1997 om ”Klimatförändringarna och energin” – CdR 104/1997 fin ([1])– och av den 14 mars 2002 om ”Rådets beslut av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta” – CdR 458/2001 fin ([2]),

Regionkommitténs yttrande om kommissionens meddelande om Europeiska gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ”Miljö 2010: Vår framtid – vårt val” – Sjätte miljöhandlingsprogrammet och förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om gemenskapens miljöhandlingsprogram för perioden 2001–2010, (KOM(2001) 31 slutlig – CdR 36/2001 fin ([3]),

och av följande skäl:

1. En effektivare slutanvändning av energi är absolut nödvändig för att skydda miljön, minska energiefterfrågan och uppnå de mål som fastställdes i Kyoto och en vidareutveckling av marknaden för effektiv slutanvändning av energi och för energitjänster blir ett viktigt bidrag i detta sammanhang.

2. De regionala och kommunala myndigheterna i Europa har under många år varit föregångare när det gäller att spara energi, t.ex. genom användning av förnybara energikällor och försök med intelligenta energisystem.

3. Även många regionala och kommunala myndigheter i Europa har förbundit sig att uppfylla Kyotomålen.

4. Behovet av att spara energi måste först förankras bland medborgarna, och de kommunala och regionala myndigheterna kan eftersom de befinner sig närmast medborgarna hjälpa till med detta, men då måste Europeiska unionen skapa det svängrum som behövs.

det utkast till yttrande (CdR 92/2004 rév. 1) som antogs den 3 maj 2004 av utskottet för hållbar utveckling (föredragande: Eberhard Sinner, minister i Bayerns delstatsregering, med ansvar för EU- och regionfrågor (DE–PPE)),

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 55:e plenarsession den 16–17 juni 2004 (sammanträdet den 17 juni 2004).

1. **Regionkommitténs ståndpunkt**

Kommitténs bedömning

1.1 Regionkommittén anser liksom kommissionen att en effektivare slutanvändning av energi är ett viktigt mål. Regionkommittén gläder sig åt kommissionens föresats att bidra till att marknaden för effektiv slutanvändning av energi och energitjänster vidareutvecklas. Regionkommittén anser att marknaden för energitjänster och effektiv energianvändning måste stärkas så att utsläppen kan reduceras och den hållbara utvecklingen främjas.

1.2 Regionkommittén anser att förslaget till direktiv i princip är rätt sätt att uppnå dessa mål.

1.3 Regionkommittén ställer sig förbehållslöst bakom målet om klimatskydd och den skyldighet att minska utsläppen som följer av detta. Medlemsstaterna, regionerna och kommunerna har också redan vidtagit en mängd åtgärder för att fullgöra denna skyldighet (t.ex. den tyska lag om energisparande som antogs av Förbundsdagen den 1 april 2004). Hit hör också insatserna för att förbättra effektiviteten i energianvändningen inom all slags konsumtion.

1.4 Regionkommittén anser att åtgärderna för att öka effektiviteten i energianvändningen, t.ex. genom att slutanvändarna sparar energi och företagen erbjuder energitjänster, bör genomföras inom ramen för konkurrensutsatta marknader, samtidigt som man betonar vikten av att prioritera offentliga tjänster så att de även i fortsättningen kan ta sitt ansvar i fråga om kvalitet, säkerhet och tillgänglighet.

1.5 Regionkommittén ifrågasätter inte behovet av lämpliga ramvillkor för en betydande ökning av effektiviteten i slutanvändningen. Detta kan bäst uppnås genom att efterfrågan på lämpliga metoder och förfaranden stimuleras och ökar. Förslaget att i stället tvinga företagen att erbjuda sådana tjänster verkar dock problematiskt. Företagen skulle i så fall tvingas ha förfaranden och metoder på lager som ingen köpare kan tvingas efterfråga, vilket kommer att leda att konsumenten får betala ett högre slutpris.

1.6 Regionkommittén anser att förslaget till direktiv i vissa delar strider mot systemet eftersom viktiga strukturer inom den inre marknaden för energi förbises. I förslaget föreslås att medlemsstaterna skall vara skyldiga att se till att leverantörer eller distributörer i alla sektorer för slutanvändning av energi delvis kostnadsfritt erbjuder sina kunder energitjänster och åtgärder för effektiv energianvändning. På en öppen marknad kan man dock knappast styra utbudet. Dessutom är de marknadsaktörer som berörs i egenskap av oberoende distributionsföretag och detaljister som är nya på marknaden alldeles för olika för att man skall kunna underkasta dem samma eller liknande regleringar.

([1]) EGT C 379, 15.12.1997, s. 11.
([2]) EGT C 192, 12.8.2002, s. 59.
([3]) EGT C 357, 14.12.2001, s. 44.

1.7 Regionkommittén anser att skyldigheten för nätförvaltare att erbjuda och tillhandahålla slutkunderna energitjänster är oförenlig med direktivet om den inre marknaden.

1.8 Regionkommittén anser det inte alltid lämpligt att lägga avsevärda krafter på att bygga upp nya myndighetsstrukturer med övervaknings- och granskningsuppgifter i syfte att öka effektiviteten i den slutliga energianvändningen och driva på utvecklingen av marknaden för effektiv energianvändning och energitjänster. Medlemsstaterna bör ha rätt att utnyttja befintliga organ för att sköta dessa uppgifter. Enligt förslaget till direktiv bör kostnaderna för sparåtgärderna inte överstiga nyttan. Eftersom det dock är oklart hur denna kostnadseffektivitetsanalys skall genomföras är inte denna förpliktelse något annat än en programförklaring utan praktisk betydelse, med påföljd att kostnaderna kan stiga fullständigt ohämmat i förhållande till nyttan. Det finns därför anledning att frukta att den överföring av vissa kostnader via distributionsavgifterna som kan ske enligt artikel 10 b i förslaget till direktiv påbördas slutanvändarna.

1.9 Regionkommittén kräver att fastställandet av en enhetlig effektivitetsökning på 1 % för alla medlemsstater inte får leda till konkurrenssnedvridningar, eftersom de medlemsstater som redan har uppnått en hög effektivitetsnivå endast kan uppnå ytterligare effektivitetsökningar till förhållandevis höga kostnader. Garantier måste ges för att de ansträngningar som medlemsstaterna redan har gjort tas i beaktande. Det i förslagets Bilaga I angivna beaktandet av energibesparingar som medlemsstaterna genomfört sedan 1991 måste ske på ett sådant sätt att konkurrenssnedvridningar undviks. Dessutom är ReK emot att de offentliga myndigheterna får oproportionerligt tunga bördor och kräver likabehandling av den offentliga och den privata sektorn.

1.10 Regionkommittén anser att de föreslagna åtgärderna, t.ex. det enhetliga sparmålet, skapandet av nya övervakningsbyråkratier eller tvångsmarknader för energitjänster, med tanke på räckvidden och intensiteten är ett mycket långtgående ingrepp i medlemsstaternas energipolitik.

2. **Regionkommitténs rekommendationer**

2.1 Regionkommittén uppmanar kommissionen att trots den mycket glädjande målsättningen med förslaget omarbeta utkastet i viktiga avseenden. Syftet med omarbetningen bör framför allt vara att vidareutveckla och stärka efterfrågan på energitjänster genom information, rådgivning och insatser. I detta sammanhang föreslår Regionkommittén en informationskampanj över hela EU för att öka medvetenheten om miljöfördelarna med energisparande.

2.2 Regionkommittén ber kommissionen att beakta subsidiaritetsprincipen såtillvida att den även i framtiden överlåter till medlemsstaterna, regionerna och kommunerna att avgöra vilka företag för tillhandahållande av energitjänster som skall erhålla behörighet, certifiering eller ackreditering, att övervaka energibesiktningssystemen och marknaden för energitjänster, att ställa upp program för effektiv energianvändning samt att skapa finansieringsmöjligheter under offentlig tillsyn.

2.3 Regionkommittén föreslår att bestämmelserna görs mindre detaljerade så att de blir förenliga med kommissionens intresse av en avreglering, avbyråkratisering och förenkling.

2.4 Regionkommittén uppmanar kommissionen att inte belasta den offentliga sektorn med oproportionerligt tunga bördor vad gäller energisparmålet. Den offentliga och privata sektorn borde ha ett lika stort ansvar när det gäller att bidra till det övergripande målet om ökad energieffektivitet.

2.5 Regionkommittén vill rikta kommissionens uppmärksamhet på att man för att fullgöra skyldigheterna enligt direktivförslaget måste vidta övervakningsåtgärder, samla in uppgifter och sammanställa rapporter till kommissionen. Därför måste personalkapaciteten utökas ytterligare – vilket inte krävts tidigare – inte bara inom den offentliga förvaltningen utan även i företagen, t.ex. för att samla in och skicka vidare sådana uppgifter om slutkunderna som tidigare inte varit relevanta (t.ex. om eldningsolja) och för tillhandahållandet av energitjänster. Detta bör beaktas och planeras i lagstiftningen.

2.6 Regionkommittén påminner kommissionen om att det nya direktivförslaget måste stämma överens helt och hållet med målsättningarna för all lagstiftning på energiområdet, framför allt direktivet om den inre marknaden för energi.

Bryssel den 17 juni 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter STRAUB